

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 5332 van 20 december 2007
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Franse nationaliteit op 21 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 29 januari 1997 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoërie.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. GUFFENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Op 29 juli 1996 diende verzoeker een vestigingsaanvraag in als werknemer.

1.2. Op 29 januari 1997 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Bij schrijven van 7 februari 1997 diende verzoeker een verzoek tot herziening in tegen de hierboven vermelde beslissing van 29 januari 1997 van de gemachtigde van de Minister.

1.4. Nadat verzoeker eind augustus 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken bericht werd nopens de gevolgen voor de verzoeken tot herziening door de recente wetswijzigingen, diende hij op 21 september 2007 onderhavig beroep tot nietigverklaring in bij de Raad oor Vreemdelingenbetwistingen tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“ In uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 29 juli 1996 geweigerd aan P.R., georen te Losne (F) op 20 februari 1945, van Franse nationaliteit.

Reden van de beslissing:

(...) Heeft zich niet geschikt naar de voorschriften betreffende de werknemers : geen werkattest van meer dan 1 jaar. (...)

In uitvoering van artikel 7,2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen ».

2.2. Verzoeker stelt het volgende in zijn verzoekschrift:

(...) 2.2. Beginselen van behoorlijk bestuur: Overheidsbesturen moeten op basis van de beginselen van behoorlijk bestuur beslissingen binnen een redelijke termijn nemen. Verzoeker heeft op 7 februari 1997 een verzoek tot herziening ingediend tegen de beslissing van verweerder van 30 oktober 1996. Sedertdien werd er blijkbaar niets meer ondernomen in dit dossier. Verzoeker ontving geen enkel bericht omtrent zijn dossier. Zijn bijlage 35 werd steeds per maand verlengd.

Er is sprake van een manifeste overschrijding van de redelijke termijn waarbinnen beslissingen moeten genomen worden door verweerder. Door het uitblijven van enig handelen of het stilzitten van een interne overheid (verweerder) is de zaak tot op de dag van vandaag onbehandeld gebleven. Het dossier sleept al meer dan 10 jaar (en weldra 11 jaar) aan! Verzoeker heeft zijn leven hier in België, Antwerpen. Vrienden en familie zijn hier. Het komt toe aan de staten die het E.V.R.M. hebben ondertekend hun rechtsstelsel dusdanig te organiseren dat aan elke onderdaan het recht kan gewaarborgd worden binnen een redelijke termijn een definitieve beslissing te bekomen over de betwistingen betreffende hun rechten en plichten. Het is duidelijk dat de Belgische Staat in gebreke is gebleven. Verzoeker verkeerde 10 jaar in onzekerheid over zijn verblijfssituatie. Ondertussen heeft hij hier zijn

thuis. Het dossier van verzoeker is geenszins moeilijk, noch complex. Er had al geruime tijd een beslissing kunnen genomen worden in dit dossier. Het redelijk karakter van de termijn moet telkens worden getoetst aan de concrete gegevens van de zaak, zoals de aard en de complexiteit van de feiten, de noodzaak over te gaan tot aanvullende onderzoeksverrichtingen of het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling. Kennelijk onredelijk lange procedures kunnen onwettig beschouwd worden”.

2.3. Voor wat betreft de opgeworpen schending van het beginsel van de redelijke termijn, moet het beoordelen van de termijn waarbinnen een beslissing werd genomen in concreto gebeuren aan de hand van de specifieke omstandigheden van de zaak. In eerste instantie stelt de Raad vast dat onderhavige zaak de weigering van de toekenning van een verblijfsrecht als E.U.-onderdaan betreft, waartegen de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) een bijzondere beroepsmogelijkheid openstelde, namelijk het verzoek tot herziening, zoals geregeld in de artikelen 64 e.v. (oud) van deze wet. Bij de behandeling van het verzoek tot herziening is de gemachtigde van de Minister niet gebonden door een normatieve termijn. Het is echter niet omdat een normatieve termijnstelling ontbreekt, dat de overheid mag stilzitten of haar beslissing onredelijk lang mag uitstellen. Bij de beoordeling van de redelijke termijn dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid van het bestuur om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het moet mogelijk maken met kennis van zaken te beslissen (R.v.St., nr. 109.121 van 10 juli 2002). In het administratief dossier bevinden zich het verzoek tot herziening, een integratieverslag aangaande verzoeker, stukken aangaande de familiale toestand van verzoeker, verbintenissen tot tenlasteneming opgesteld door de kinderen van verzoeker, tussenkomsten van advocatenkantoren waarin de situatie van verzoeker wordt uiteengezet, informatie aangaande het rustpensioen dat verzoeker geniet vanwege de Franse staat, informatie van het OCMW van Antwerpen aangaande de toekenning van het bestaansminimum als alleenstaande, informatie van het OCMW van Borgerhout aangaande de begeleiding van verzoeker, blanco-uittreksels uit het strafregister en diverse uittreksels uit de bevolkingsregisters. De voormelde stukken overspannen de periode 1997-2003. Uit het administratief dossier blijkt dat tussen 2003 en 2007 het bestuur heeft stilgezeten, zonder aanwijsbare reden. Uit de stukken die zich bevinden in het administratief dossier leidt de Raad in alle redelijkheid af dat het bestuur in onderhavige zaak zeker sedert 2003 over alle feitelijke gegevens en inlichtingen beschikte die het moet mogelijk maken met kennis van zaken te beslissen over het verzoek tot herziening. De Raad stelt vast dat het feit dat de gemachtigde van de Minister, met alle gegevens die zich bevinden in het noch complexe noch moeilijke dossier, er globaal genomen na tien jaar nog niet in slaagt het verzoek tot herziening van verzoeker te behandelen hetzij in positieve zin, hetzij in negatieve zin, een schending uitmaakt van de redelijke termijn. De nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft niet als gevolg dat een verblijfsrecht wordt toegekend aan verzoeker, maar heeft wel als gevolg dat zijn vestigingsaanvraag herleeft en dat het bevel om het grondgebied te verlaten dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt. Het is hieraan dat verzoeker, die gedurende tien jaar in het bezit geweest is van een bijzonder verblijfsdocument (bijlage 35 bij het vreemdelingenbesluit) in afwachting van een beslissing van de gemachtigde van de Minister over zijn verzoek tot herziening, zijn belang ontleent.

Het middel is gegrond voor zover de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de redelijke termijn wordt opgeworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 januari 1997.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA